

KAPellen en KRUISEN

nummer 68

september 2015

***Boomkruis
in Noorbeek
(Schey)***

STICHTING KRUISEN en

KAPellen in LIMBURG

Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg

Swalmerstraat 100
Postbus 470
6040 AL Roermond

Telefoon
(0475) 386 747

E-mail
skkl@bisdom-roermond.nl

Website
www.kruisenenkapellenlimburg.nl

Bank
ABN-AMRO
IBAN: NL58 ABNA 05762 20 159
BIC: ABNANL2A

Doel

De stichting, verbonden met het Bisdom Roermond, is als overkoepelende organisatie sinds 1954 actief betrokken bij de zorg voor kruisen en kapellen in Limburg.

Doelstelling is het adviseren en stimuleren van lokale groeperingen en particulieren.

De stichting adviseert op het gebied van restauratie en onderhoud, alsmede bij het oprichten van kruisen en kapellen.

Kapellen en Kruisen

is een uitgave van de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg

Redactie

J.H. Jenniskens

Donateurs

minimaal € 25,- per jaar

Abonnementen

€ 15,- per jaar

ISSN 1875-1644

provincie limburg

**HUIS VOOR
DE KUNSTEN
LIMBURG**

BISDOM ROERMOND

VAN DE VOORZITTER

Acceuil

Wie wel eens in Franse kathedralen komt, weet dat zich achter in de kerk meestal een hoekje bevindt met een bordje 'accueil' erboven. Soms heeft het iets van een winkeltje, soms is het een volledig ingerichte spreekkamer en soms niet meer dan een tafel met twee stoelen. Maar het kenmerk is dat er bijna altijd iemand is. Vaak een priester of een religieuze, soms ook gewoon een vrijwilliger. Ze zijn daar om bezoekers welkom te heten en wegwijs te maken door de kerk. Maar vaak monden dat soort gesprekken uit in pastorale ontmoetingen.

Het woord 'accueil' is in deze heel belangrijk. Het betekent 'ontvangst' of 'onthaal', zoals de Vlamingen zeggen. Bezoekers komen niet in een lege kerk, maar ze worden er onthaald. Dan weten ze dat ze welkom zijn. Onlangs sprak ik een zuster die bijna dagelijks aanwezig is in een kapel ergens in Limburg. Zij zorgt daar voor het onthaal van de bezoekers. Dat zijn er tientallen per dag. Van haar weet ik dat de gesprekken met de bezoekers over koetjes en kalfjes beginnen, maar al heel snel serieus worden. "Er is veel behoefte aan plekken waar mensen met hun vragen en zorgen terecht kunnen," zo vertelde die zuster.

Dat heeft me aan het denken gezet. Er is de laatste jaren veel te doen over

kerken en kapellen. Reguliere vieringen worden minder druk bezocht. Iedereen zoekt financiële middelen om de boel in stand te houden. Maar dat gaat allemaal over zakelijke aspecten. Over exploitatie, over monumentenzorg, etc. Ongewild heel belangrijk. Maar laten we niet vergeten dat religieuze plekken – of het nu een reusachtige kathedraal is of een piepklein kapelletje – op de eerste plaats een 'accueil' moet zijn, een plaats waar mensen zich welkom mogen voelen, waar ze onthaald worden.

Interessant is de vraag welke rol wij als beheerders van kruisen en kapellen daarin kunnen spelen. Voelen wij ons alleen verantwoordelijk voor het behoud van het erfgoed? Of zien we mogelijkheden om net iets meer te doen door de kapel open te stellen of gelegenheid te geven om een kaarsje op te steken? Bij grotere kapellen bestaat misschien de gelegenheid om nog een stap verder te gaan en daadwerkelijk mensen te ontvangen en een luisterend oor te bieden. Misschien niet elke dag. Misschien niet elke week. Ik begrijp heel goed dat de mogelijkheden per locatie verschillen. Maar laten we doen wat in onze mogelijkheden ligt om mensen gastvrij te ontvangen in onze Godshuizen, hoe klein die soms ook zijn.

Matheu Bemelmans,
voorzitter

Inhoudsopgave:

2	Van de voorzitter	14	Hekwerk Jacobuskapel
2	Inhoudsopgave	15	Een nieuwe plek voor een oud corpus
3	Beleidsplan 2015 - 2020	16	5000 kilo zware Mariakapel verplaatst
4	Wandeling op de feestdag van St Jan	17	Gevelkruis Restaurant Geulhemermolen
6	Kapel der H.H. Aartsengelen	18	Gezocht: Vakmanschap voor St. Goar
10	Bissebeeks Vers	19	Een inspirerend voorbeeld bij de burens
11	De Lieve Vrouwkes van Limburg (6)	20	De Speurneus
12	Andreaskapel in Sittard-Leyenbroek weer in gebruik	22	Wie, wat, waar, waarom en wanneer?
13	Inzegening van een kruis bij het Peijerhoes in 't Thaal te Echt	23	Aandachtsgebieden bestuursleden

De stichting Kruisen en Kapellen in Limburg vierde in 2014 haar 60-jarig bestaan. In de loop van dat jaar is op gepaste wijze aandacht besteed aan het jubileum. Hoewel er geen grote feestelijkheden gepland waren, zoals bij het gouden jubileum in 2004, was het jubileum wel een goede aanleiding om over de toekomst van de stichting na te denken, enkele nieuwe beleidslijnen uit te zetten en enkele al langer lopende ontwikkelingen te bestendigen.

Dit beleidsplan 2015-2020 is bedoeld om de richting voor de komende jaren aan te geven. Niet meer en ook niet minder. We leggen hierin vast welke uitgangspunten we belangrijk vinden en welke nieuwe ontwikkelingen we de komende jaren in gang willen zetten.

Om een zo groot mogelijke flexibiliteit te behouden, bestrijkt dit beleidsplan een periode van vijf jaar. Dit is een overzichtelijke periode, die lang genoeg is om enkele nieuwe aanzetten te doen en kort genoeg om bij te sturen indien dit nodig wordt geacht.

Belangrijk is dat we met dit beleidsplan de ambitie uitspreken om de komende jaren verder te groeien, zowel in kwantiteit als kwaliteit. Wat kwantiteit betreft, willen we graag ons netwerk uitbreiden van mensen die zich met kruisen en kapellen in Limburg bezighouden. Wat kwaliteit betreft, bevorderen we graag het ontstaan van goede lokale werkgroepen, kwalitatief goed onderhoud van de objecten en goede verspreiding van de verhalen/geschiedenis/boodschap rond de objecten.

De ambitie voor de komende jaren vertalen we in vier punten. Je zou het de vier uiteinden van een kruis kunnen noemen. Aan de basis van de verticale balk staat het belangrijke onderwerp van 'Behoud en beheer'. Als we de balk naar boven volgen, komen we uit bij het punt 'Versterking van de netwerkstructuur'. Op de dwarsbalk gaan we de breedte in, met aan een kant 'Vergroten en verspreiden kennis en informatie' en aan het andere uiteinde van de dwarsbalk het overdragen van die kennis, het liefst aan een nieuwe (jongere) doelgroep.

2. Versterking Netwerk

- Versterken koepelfunctie door intensievere contacten met lokale groepen
- Uitbreiden van aangesloten lokale groepen
- Uitwerken overzicht groepen/witte vlekken
- Contact met parochies/kerk
- Grensoverschrijdend netwerk

3. Kennis en informatie

- Kennis en Informatie
- Uitbreiden database
- Ontsluiten archief
- Nieuwsbrief
- Website
- Informatie bij objecten
- Wandelroutes/fietsroutes
- Religieuze boodschap

4. Overdragen kennis aan nieuwe (jongere) doelgroep

- Lesbrieven of educatieprojecten voor scholen ontwikkelen
- Zelfde educatiemateriaal in programma van parochiële tiener- en jongeren groepen

1. Behoud en Beheer

- Streven naar goed onderhoud en beheer
- Ondersteunen van lokale werkgroepen hierbij
- Contact met gemeentes/eigenaars over onderhoud (subsidies en actie gemeente)
- Voortzetten Interreg gedachte (Monumentenwacht)
- Deskundigheidsbevordering
- Genereren van financiële mogelijkheden
- Streven naar erkenning als monument of UNESCO-erfgoed
- Onderzoek en mogelijkheden tot centrale verzekering objecten

Wandeling op de feestdag van St Jan

Door Wim Clout

**“Danke, Lieve Heerke,
veur dae gooje....en get gauw!”**

‘s Morgens in alle vroegte op de feestdag van Sint Jan ben ik in het stille buitengebied van Posterholt samen met Jo van Kruchten en Har Thissen de schade gaan opnemen van de vernieling van het Corpus aan het oudste veldkruis van “Poster” (kruispunt Kluisweg en Kruisweg op de Achterste Vorst/zie foto 1). Jammer! Zo’n mooi groot Corpus (lengte 1 meter) helemaal verdwenen...enkel een stukje van Jezus’ linkervoet en wat ondefinieerbare splinters waren teruggevonden (zie foto 2). Dan stokt je adem in de verzuchting: Waarom?... “Wie steelt God van het Kruis....?” (foto 3). Pijnlijk, zeker ook voor Ria van Cruchten die altijd zo trouw de bloemen verzorgt. We spreken af dat we zullen uitzien naar een nieuw Corpus, want dit aloude stille getuigenis van Gods bekommernis om ons moet zo spoedig mogelijk in ere hersteld worden. Ik rij terug en kom dan een heel eindje verderop voorbij een mooi

kruis in de voortuin van de familie Derix, Kluisweg nr. 2. Ik stop en maak een foto, waarop de bewoner eens nieuwsgierig komt kijken (zie foto 4) wie daar zo geïnteresseerd is in het door hem samen met zijn vrouw prachtig onderhouden kruis. We maken een praatje. Het kruis, zo vertelt hij, is eigenlijk een dankkruis, hier lang geleden geplaatst om Onze Lieve Heer te danken voor....ja, unne gooje en get gauw! Op deze plek stond een in 1964 afgebroken lemen vakwerkhuisje (zie foto 5). Hier woonden in de 19^e eeuw Jan en Helena Wolters-Knoben. Toen Jan op 21 maart 1881 stierf, deed zijn vrouw de belofte om een kruis te plaatsen als zij spoedig “unne miens, en veural unne gooje miens!” zou mogen vinden. Die genade viel haar ten deel in de persoon van Martinus Deenen en om haar belofte gestand te kunnen doen toog zij met de “sjörgskèr” helemaal te voet naar Roermond om daar het geschikte hout te ha-

len. Het Corpus is tot op de dag van vandaag gebleven, maar Frans Derix heeft, toen hij hier een nieuw huis bouwde, het kruishout in 1964 vervangen¹.

Helaas is er voor meer verhalen geen tijd: de ijverige vrouw Derix heeft de schort om, want zij is druk bezig bessengenever te maken en heeft de hulp van ‘de miens’ maar al te hard nodig! (...)

Kijk, zomaar een ontmoeting op een wat kille, sombere SintJansmorgen en toch hartverwarmend: eerst de schade opnemen die door een stel onverlaten is aangericht en vervolgens mensen ontmoeten die het kleine religieuze erfgoed met veel liefde koesteren!

¹ Zie: *Jaarboek Heemkundevereniging Roerstreek 1980, pag.99-101; artikel van P. Reumers “Kruisen en kapellen in Posterholt”*

2

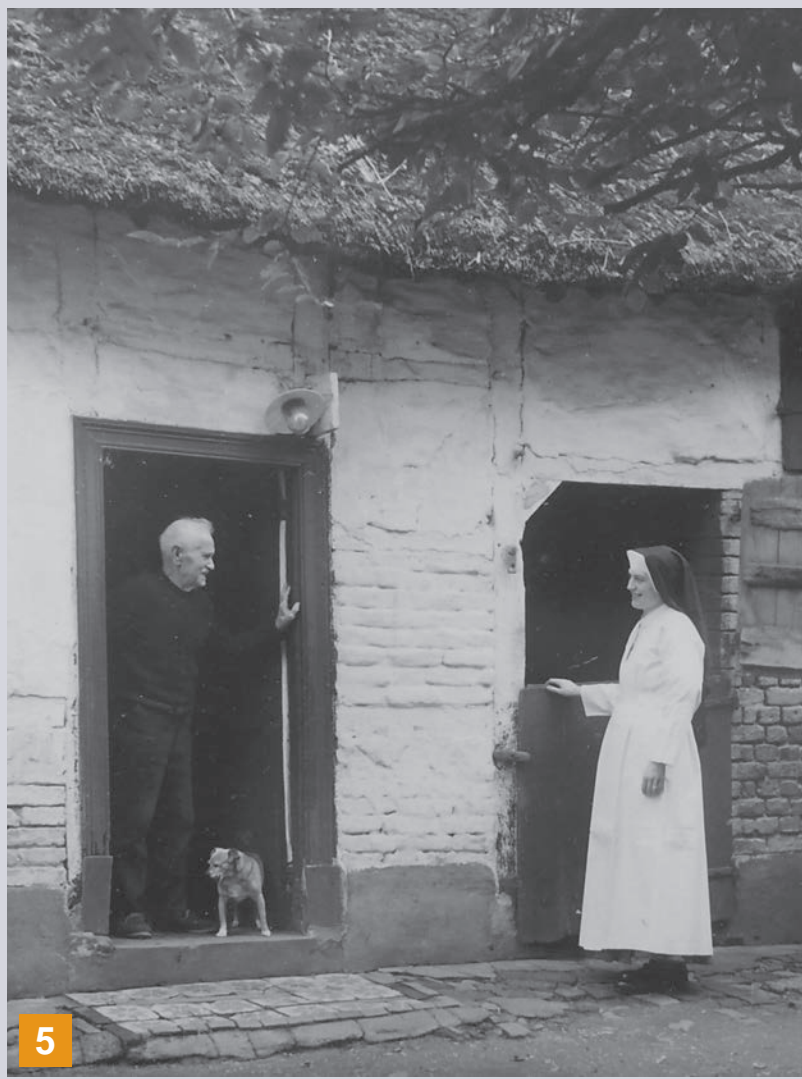

3

4

5

Kapel der H.H. Aartsengelen

Door P. van Buggenum

Inleiding

De kapel, gelegen aan de Waterloostraat 38 in Steyl, werd in 1898 gesticht door Jos Moubis, een zoon uit een gezin van een welgesteld zakenman in het dorp.

Op deze, toch wel unieke kapel, werd ik opmerkzaam gemaakt voor Wim van Diepen uit Belfeld. Hij is bestuurslid van de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg. Het was hem bekend dat ik, in de loop der jaren, verschillende verhalen had geschreven over kapellen in Swalmen, Beesel, Reuver en Belfeld. Deze artikelen werden geplaatst in het kwartaalblad van de Heemkunde-Vereniging. Een aantal hiervan zijn inmiddels ook verschenen in het tijdschrift Kapellen en Kruisen. Bij elk verhaal maakte ik een pentekening van de betreffende kapel.

Korte levensloop van de oprichter

Jos Moubis (1844-1925), was het zevende kind van de twaalf kinderen van de vooraanstaande familie Mathias Moubis (1802-1866) en Antonette Canoy (1814-1889). Zij waren afkomstig uit de Schaag, een gehucht vlak over de grens in Duitsland. Vanaf 1829 woonden zij in Steyl

waar Mathias een handelshuis vestigde. Dit handelshuis was ondergebracht in een groot pand, gelegen links naast het voormalige schuttersmuseum: dit gebouw is thans onderdeel van het Missiemuseum. Hij handelde in diverse goederen zoals: wijn, likeur, textiel, tabak, olie enz. Tevens bezat hij een zeepziederij en vele stukken landbouwgrond in Steyl en omgeving, die hij verpachtte.

Jos werd in 1868 in Rolduc tot priester gewijd en benoemd tot kapelaan van de St. Wironiskerk in St. Odiliënberg. Enkele jaren later begon hij aan een rusteloos zwerfend bestaan. Het liefst zou hij missionaris in China zijn geworden, maar waarschijnlijk is hij daarvoor afgekeurd.

Hij vertrok in 1872 naar Canada waar hij op verschillende plaatsen zijn priesterambt als kapelaan uitoefende onder migranten van verschillende bevolkingsgroepen, hoofdzakelijk van Ierse afkomst. Hij begon er als kapelaan in de stad Hamilton. Al gauw werd hem echter de missiepost Formosa in Canada toegewezen. Hier hield hij het niet lang vol en werd weer teruggeroepen naar Hamilton. In 1877 benoemde men hem tot missionaris van Deemerton Midway, een dorp in de buurt van Formosa.

In die tijd begonnen er zich bij hem ziekteverschijnselen af te tekenen, zoals: bronchitis en reuma. In 1881 kwam hij terug naar Nederland en bleef een gedeelte van dat jaar in Steyl. Hier kon hij leven van de renten uit de nalatenschap van zijn ouders. Hij wilde echter zijn priesterambt blijven uitoefenen. Daarom vertrok hij al in augustus van dat jaar naar Duitsland waar hij werkte als slotkapelaan op kasteel Neuborg bij graaf Oscar de Marchant et d'Ansembourg.

Eind 1886 kwam hij terug in Venlo om in 1887 weer te vertrekken naar Engeland. Hier werd hij pastoor van het dorp Sclerder in Wales. Zijn zwakke gezondheid dwong hem echter, om na korte tijd, deze voor hem te zware taak op te geven. Hij verbleef toen enkele jaren bij de Jezuïeten in Rochampton bij Londen en in Stony Hurst en St.

Bueno bij Ashop in Wales. In deze drie plaatsen hadden de Jezuïeten scholen waar hij les gaf.

Zijn ziekte dwong hem om weer terug te keren naar Nederland. Eenmaal terug in Steyl werd hij in 1889 benoemd tot rector bij de zusters Benedictinessen in het klooster Nazareth, de oude Munt in Tegelen. In datzelfde jaar overleed zijn moeder. Vanaf die tijd beheerde hij, in overleg met notaris Canoy, de onverdeelde boedel van de erven van Mathias Moubis.

In 1893 aanvaardde hij daarbij ook nog werk als tweede kapelaan van de Martinuskerk in Tegelen. Met zijn gezondheid ging het snel beter en hij ontwikkelde zich tot een soort "pater familias". In die tijd was hij een geziene gast bij diverse gelegenheden in Tegelen en Steyl, waarbij hij als een notabele uit de gemeenschap werd uitgenodigd.

In 1898 stichtte hij de kapel van de Aartsengelen. Gerard Cleophas, een sigarenfabrikant, die getrouwd was met Jos zijn nichtje Marie Christine, schonk hem voor de

bouw hiervan één are grond: naast het huis van deze familie aan de Waterloostraat in Steyl. Naar zijn eigen zeggen richtte Jos de kapel op na "ene quasi-belofte" tijdens een ziekte gedaan aan de H. Aartsengel Raphaël.

Ik vroeg me af waarom hij van alle aartsengelen voor Raphaël had gekozen? Waarschijnlijk viel zijn keuze op deze engel, omdat deze de zorg werd toegekend van heling van mens en dier. Tevens wordt Raphaël ook aangeroepen voor begeleiding van reizigers. Jos kampte met een zwakke gezondheid en hij heeft veel gereisd. Misschien daarom?

Kort na 1900 hield Jos nog een tiental jaren contact met een Mgr. Thomas, bisschop der Chaldeeuwen in Irak. Hij zorgde voor schenkingen aan deze bisschop, waarvoor hij contacten onderhield met de gulle gevers in Nederland en België.

Op 14 april 1905 bracht hij de kapel, samen met een deel van de grond die hij beheerde, onder in de St. Raphaël-Stichting en vestigde deze in Steyl.

Deze stichting kende, naast het beheer en onderhoud van de kapel, vele andere doelstellingen ter ondersteuning van afstammelingen van Mathias Moubis en Antonette Canoy. Een van de doelstellingen was het verlenen van studiebeurzen aan familieleden. Studiebeurzen voor priesteropleidingen kregen daarbij voorrang. Als voorwaarde verwachtte hij, van degene die geld ontvingen, dat ze dagelijks vijf Onze-Vaders en vijf Wees- Gegroetjes zouden bidden.

In 1923 werd Jos Moubis uitgeschreven uit het bevolkingsregister van Tegelen en ingeschreven in Venray op het adres van de St. Servatiusstichting aldaar. Hij overleed in 1925, op 81 jarige leeftijd, in het St. Servatiusgesticht, afdeling zenuwziekten te Venray.

Bouw en geschiedenis van de Kapel

De tekeningen van het gebouw-tje werden gemaakt door Alfred Russel-de Rijk, maar gezien de

hoge kosten werd het gebouw een meter lager dan oorspronkelijk de bedoeling was. Het metselwerk werd ongelukkigterwijs in een zeer regenachtig voorjaar uitgevoerd door meester metselaar Theodoor Ververgaard. De dakconstructie, door meestertimmerman Peter Bongaerts gemaakt, werd van leisteen voorzien door leidekker Peter Schatorjé. De vloer en altaarblad werden door steenhouwer Latiers geleverd en de vensterramen werden gegoten door de firma Jentjens & Co. In 1936 werd de kapel voor de eerste keer gerestaureerd. Tijdens de tweede wereldoorlog 40-45 heeft de kapel ook te lijden gehad onder oorlogsgeweld en plundering. De door Mathias Nooten gemaakte houten banken zijn in deze periode verloren gegaan en na de oorlog vervangen. De heiligenbeelden, genoemd in de stichtingsbrief van de kapel, zijn toen waarschijnlijk ook verloren gegaan.

Het klokje in de toren werd in die oorlogsjaren door iemand in het dorp onder zijn hoede genomen. Men was bang dat de Duitsers dit waardevolle bronzen klokje zouden omsmelten voor het maken van wapentuig. Het stamde uit 1796 en was afkomstig uit de woning van de familie Moubis in de Schaag. Na de oorlog wist men echter niet meer wie het klokje destijds had meegenomen. Er heeft zich toen ook niemand meer gemeld.

In 1950 wilde het bestuur de kapel aan de parochie verkopen voor de symbolische som van één gulden. De parochie St. Rochus in Steyl, beter bij kas dan de stichting, was bereid de kapel dan grondig te restaureren. Een van de erfgenamen weigerde echter de goedkeuring voor verkoop. Dit conflict heeft zich jaren voortgesleept en uiteindelijk bleef de kapel in bezit van de st. Rafaëlstichting

In 1963 is de kapel voor de tweede keer gerestaureerd. Toen werden ook, de door de kunstenaar Lei

Reihs ontworpen prachtige mozaiek-tableaus van de H.H. Aartsengelen aangebracht: tegen de achterwand in de kapel. Eveneens werden toen de door Lei Reihs ontworpen gebrandschilderde raampjes, met engelenfiguren, in de gevels geplaatst. In die tijd schonk ook een familie uit Tegelen een klokje voor het torentje.

Van deze tweede restauratie had men niet lang plezier. Door vandalisme en gebrek aan onderhoud is de kapel daarna enkele jaren gesloten geweest.

In 1985 heeft de kapel nog een opknapbeurt ondergaan en werd het interieur verrijkt met een bijzonder crucifix, een werkstuk van mevr. Suzanne Nicolas-Nijs, die met haar echtgenoot Joep Nicolas vele jaren in Steyl(Nabben) heeft gewoond.

De gestichte kapel wordt in de volksmond ook wel Donderkapelke genoemd omdat Jos als de dood was voor donder en bliksem. Het bestuur van de St Raphaëlstichting bestaat nu nog steeds. Vanaf 2002

wordt ze beheerd door de verre familieleden: Maic Beck, Bernadette Moubis-de Bitter en Ferrie Moubis. Tot zover de geschiedenis zoals ik die kon achterhalen.

De kapel anno nu

Na het achterhalen van de geschiedenis van deze unieke kapel heb ik de Aartsengelen reeds enkele keren bezocht. Ik ging zogezegd bij hen op bezoek om deze geschiedenis in alle rust op me te laten inwerken. Tevens bekeek ik met veel belangstelling de huidige inrichting en vroeg me ook af: wat zijn Aartsengelen, wat kunnen ze voor ons betekenen en welke zorgtaken worden er volgens ons geloof aan hen toevertrouwd?

Zo'n bezoek aan de kapel, op een mooie zonnige lentedag, combineer ik dan meestal met een korte wandeling. Mijn auto parkeer ik wat verder weg, in de buurt van de kerk, en wandel op mijn gemak via de Waterloostraat richting kapel.

Enkele jaren geleden wist ik nog niet dat hier Aartsengelen vereerd werden? Weten de mensen in de naaste omgeving het wel allemaal? Het is in zekere zin toch uniek, de meeste kapelletjes zijn gewijd aan Maria, maar ook aan andere heiligen zoals: St. Jozef, St. Antonius, Theresia, Leonardus, Martinus, Barbara enz. enz., maar aan Aartsengelen, nee ik zou geen tweede kapel weten.

Ik weet dat het stichtingsbestuur zich in de loop der jaren ook wel eens heeft afgevraagd: spreekt deze devotie mensen wel aan of moeten we naar de verering van een andere heilige zoeken? Maar zonder absolute noodzaak wil men toch niet afwijken van de intenties van de stichter. Ook nu ben ik weer op weg naar de kapel voor het maken van enkele foto's ten behoeve van het maken van de pentekening. Het gebouwtje staat hier, enkele meters vanaf de weg. Vandaag bestudeer ik vooral de buitenkant van de kleine aartsengelen-kapel. Midden op het met leien bedekte zadeldak staat een kleine vierkante klokkentoren met een piramidevormige spits. Op deze spits steekt een slank kruisbeeld de armen ten hemel.

Een dubbele fraaie houten deur in een spitsboogvormig gemetselde entree aan de voorzijde geeft toegang tot de kapel. Boven deze spitsboog bevindt zich zo te zien een ingemetseld keramisch kruisbeeld. Ook de mooie glas-in lood raampjes in de zijgevels hebben dezelfde vorm. De voor- en achtergevel zijn op de hoeken voorzien van diagonaal geplaatste lisenen.

In de kapel staan drie houten banken die uitnodigen voor een moment van rust en bezinning. Ik bestudeer vanaf deze plaats de prachtige mozaïekafbeeldingen van de drie aartsengelen tegen de achterwand boven het hardstenen altaarblad. De linker aartsengel met de vis in zijn rechterhand is Raphaël. Met de gal van de vis genas hij de va-

der van Tobias, die blind was. De aartsengel in het midden is Gabriël die de blijde boodschap aan Marie brengt. Rechts staat de aartsengel Michaël die de opstand tegen God onderdrukt en de draak doodt: het zinnebeeld van de duivel.

Op het altaar staat links en rechts een ingelijst gebed met foto's. Links een gebed tot Maria, rechts een gebed tot pater Pio. Het geheel sfeervol versierd door enkele vazen met mooie bloemboekjes en gekleurde glaasjes met waxinelichtjes. Tegen de linker zijwand hangt een glazen vitrinekastje met het kruis van Christus en de twee engelen, geschonken door de echtgenote van Joep Nicolas.

Op de kaarsenstandaard, links naast het altaar branden reeds een zestal kaarsen, een teken dat me deze morgen al bezoekers zijn voorgegaan. Links en rechts bewonder ik ook de glas-in-lood raampjes met de engeltjes. Deze komen van binnenuit veel mooier tot hun recht dan vanaf de buitenzijde. Als ik de kapel weer verlaat kijk ik, aan de overkant van de straat, tegen een hoge vernieuwde muur van voorheen het St. Joseph-klooster. Ook hier ligt weer een stukje geschiedenis over de familie van de stichter van de kapel. Dit park met woonhuis werd, rond 1860, aangelegd en gebouwd door de rijke weduwe Moubis-de Rijk. Het witte gebouw diende in het begin dus als woonhuis. Na haar dood hebben de zusters van de Goddelijke Voorzienigheid het in 1876 gekocht. Zij hebben er waarschijnlijk de mooie grote kapel bij gebouwd in 1901.

Thuisgekomen ga ik toch op zoek naar een vraag waar ik nog geen antwoord op gevonden heb: hoe staan Aartsengelen in verhouding tot God? Zijn het ook heiligen die een aards bestaan hebben geleid? Toen vond ik een heel mooie verbeelding van hoe we de betekenis van Aartsengelen kunnen zien. Aartsengelen hebben geen aards

bestaan als achtergrond, zoals andere heiligen.

We moeten ons God voorstellen als een diamant. Een diamant die opgebouwd is uit veel facetten. De facetten van die diamant verbeelden dan de Aartsengelen. Ze staan dus heel dicht bij God om ons mensen zo de boodschap van liefde, hulp en heling van Hem te kunnen overbrengen. Daarom worden de Aartsengelen ook afgebeeld in de verschillende kleuren van die facetten. Elke Engel heeft dus een eigen kleur en bezit mannelijke of vrouwelijke energie.

Aan iedere aartsengel worden bepaalde zorgtaken voor de gelovigen toegeschreven. Ik denk dat deze specialiteiten het meest tot de verbeelding spreken als ze worden weergegeven in praktische taken.

Aartsengel Gabriël (God is mijn kracht)

Hij ondersteunt schrijvers om helende boodschappen te brengen. Hij brengt ons nieuwe energie en creatieve oplossingen. Hij ondersteunt ons bij het uitoefenen van ouderlijke taken: opvoeding, adoptie, zwangerschap.

Aartsengel Raphaël (God geneest)

Hij zorgt voor heling van mens en dier en het begeleiden hierbij. Hij zorgt voor bescherming en begeleiding van reizigers.

Aartsengel Michaël (Hij die op God lijkt)

Hij beschermt ons tegen alle gevaren. Hij geeft ons moed, zelfvertrouwen en veiligheid. Hij verwijdert onze negatieve energie.

God die ons beschermt maakt de aarde bewoonbaar voor alle mensen.

Bissebeeks Vers

Kruisen, kapellen en kerken maken een onlosmakelijk onderdeel uit van het mooie Limburgse land, maar zij staan zelf ook vaak op de mooiste plekjes in het landschap. Stel dat zij konden praten!

***Er staan klaprozen in de berm.
Zij zwijgen nog mooier
dan verleden jaar.***

***Klaprozen zijn bloemen
om verliefd op te worden,
zij hebben geen doornen.***

***Maar als het gaat waaien
is de liefde over.***

Wiel Oehlen

foto: Jan Jansen, Nuth (uit het privé-archief)

De Lieve Vrouwkes van Limburg (6)

In het Heiligdomsjaar 1937 verscheen bij Uitgeversmaatschappij Ernest van Aelst te Maastricht/Vroenhoven een alleraardigst boekje “De Lieve Vrouwkes van Limburg”, waarin 21 kerken en kapellen worden beschreven, waar Maria op een bijzondere wijze vereerd wordt.

Deze keer O. L. Vrouw van Schilberg, Echt.

MIDDEN tussen Echt en Pey, ligt als een vierkant sluitstuk van smaragd, 'n groene groep linden. Daartussen blinkt het glanzend kleinood: de witte kapel met 't gouden Lieve Vrouwtje van Schilberg. Een miraculeus Beeldje zo klein en fijn, dat wel uit de hemel gevallen kon zijn! “Maria van Peys, van troost en hulpe tegen alle verwoestingen onser vijanden, Troosteres der bedrukten” is hier Maria's weidse titel, die zo oud klinkt, maar ons nog zo goed van pas komt in onze tijd. De kapel is ook heel oud, uit 1691, maar zij vervangt een veel oudere, waarin het O. L. Vrouwebeeldje uit de 16de eeuw reeds druk vereerd werd.

Schilberg (Schèlberg, Schedelberg of Calvarieberg) met zijn Lieve Vrouwtje is het aantrekkelijkste oord van deze omgeving.

Geen rechtgeaard Echtenaar, of hij brengt des Zondags een wandelbezoek aan zijn Moeder. Dat bezoek maakt zijn Zondag goed.

Rondom deze landkapel, hangt als een sluier van fijn klimop een slingerkrans van vrome legenden. Van 'n herder, die hier zijn witte schaapjes dreef door de purperen heide en in een boom het wonderbeeldje vond. Van een Mariabeeldje, dat daarna in de kerk van Echt geplaatst, des nachts weer stil terug wandelde en des morgens weer in de boom stond te glimlachen met de mantelzoom vol slijk.

Van een troep goddeloze bokkenrijders, die de drukke kapel wilden sluiten met 'n zware ketting, die echter telkens juist één schakel te kort kwam. Van zeven vrome jonkvrouwen, die zo gaarne wilden trouwen en na een gelofte aan Maria, door Haar geholpen werden.

Dat kwam zo:

Overste Frans de Chattelain, heer van de Holtstraete, had zeven huwbare dochters. Maar daar bleef het

bij! Als dank voor genoten gastvrijheid, gaf een pelgrimerende monnik aan de bezorgde vader de raad: “Bouw ter ere van O. L. Vrouw voor ieder uwer dochters een kapelletje en verbindt uw huis also met Haar genadekapel te Schilberg”.

De edelman liet de zeven witte kapelletjes bouwen, van afstand tot afstand. Als een processie van blanke bruiden stonden ze daar de heiligenhuisjes in het vlakke groene veld..., te wachten en te bidden. En zie!. Na enige tijd reden zeven kranige officieren uit het garnizoen Roermond naar het kasteel de Holtstraete op bezoek. Ze werden goed onthaald.... het bezoek werd herhaald.... en voor en na namen zij de zeven jonkvrouwen als hunne bruiden mee!

Als de nood in een huis in de buurt hoog is, bezoeken nog altijd zeven jonge dochters biddend deze kapelletjes: “de zeven Voetvallen” genoemd, en daarna O. L. Vrouw van Schilberg.

Want O. L. Vrouw van Schilberg, blijft ook nu nog voor heel de omgeving, wat Zij steeds was: “De Troosteres der Bedrukten”.

**O! Gij,
die door dit
heilzaam Beeld
Zovele zieken
hebt geheeld,
Gij! die de Troost
der droeven zijt,
Tot U kom ik
uit dankbaarheid
Voor zoveel
g'nadegaven.**

Andreaskapel in Sittard-Leyenbroek weer in gebruik

Op zondag 19 juli j.l. hebben de wethouders Lebens en Meekels van Sittard-Geleen de Andreaskapel weer in gebruik gegeven aan de Parochie Christus Koning van Leyenbroek. Dat gebeurde via de onthulling van een plaque.

Na een renovatie van ruim een jaar, die ruim acht ton heeft gekost, ziet de kapel er weer geweldig uit. Hulpbisschop mgr. Everardus de Jong was naar Sittard gekomen om de kapel opnieuw in te zegenen.

Na de overdracht door het gemeentebestuur vond in de naastgelegen parochiekerk van Christus Koning de plechtige Hoogmis plaats, waarna het Allerheiligste in processie naar de Andreaskapel werd teruggebracht.

Daar werd de Eucharistische zegen gegeven.

Alle bij de feestelijkheden betrokkenen alsmede vele officiële genodigden en parochianen waren daarna uitgenodigd voor een gezamenlijke lunch en samenzijn in de fanfarezaal.

De Andreaskapel is de kapel van het oude klooster. Zij is genoemd naar de Stichter van het klooster, pater Andreas Prévot S.C.J. die in de kapel tot 2006 begraven lag. In dat jaar is zijn lichaam overgebracht naar het kloosterkerkhof van de paters S.C.J. in het Brabantse Asten. Naast vaste kerkdiensten, zoals een H.Mis iedere maandagavond, is het kerkbestuur voornemens de kapel ook te gebruiken voor het houden van lezingen en muzikale uitvoeringen. De kapel biedt plaats aan tachtig bezoekers.

Inzegening van een kruis bij het Pejjerhoes in 't Thaal te Echt

Door L. Theelen, Stg. Kruisen en Kapellen, Echt

De Stichting Kruisen en Kapellen in het land van Echt werd in 2013 door enkele mensen benaderd met de vraag of er in het Thaal een kruis geplaatst kon worden.

De Stichting Kruisen en Kapellen Echt benaderde hierna de heer Th. Hermans van de seniorenvereniging en de werkgroep 't Thaal. Zij maakten geen bezwaar om in 't Thaal een kruis te plaatsen.

In overleg met het Team Pejjerhoes werd een plek gekozen bij het terras van het Pejjerhoes aan de Clarastraat.

De werkzaamheden voor het maken van de fundering en het plaatsen van het kruis werden verricht door enkele leden van de Stichting Kruisen en Kapellen. Het prachtige gietijzeren kruis werd geschonken door een buurtbewoner.

Het Team Pejjerhoes verleende bij de werkzaamheden alle medewerking en besprak met pastoor B. Mom van de parochie O.L.V. Onbevlekt Onvangen te Pey de datum voor de inzegening.

De inzegening van het nieuwe kruis door pastoor B. Mom vond onder grote belangstelling plaats op woensdag 10 september 2014. Bij de inzegening waren niet alleen veel bewoners van het Pejjerhoes maar ook buurtbewoners en andere belangstellenden aanwezig.

Pastoor B. Mom opende met gebed om zegen voor alle aanwezigen en voor de bewoners van het Thaal. Hij vervolgde met het onderstaande gedicht.

Daarna werd het kruis door Pastoor Mom gezegend.

*Waar in het Limburgs land
Twee wegen elkaar snijden,
Staat vaak een kruis aan de kant
Met Christus in zijn lijden
Het is een stil sprekend teken:
"Ik ben hier in jullie midden
Mijn zegen mag niet ontbreken
Als antwoord op jullie bidden"
Hier in het hart van het Thaal
Werd nu een kruis geplant
Het staat er voor ons allemaal:
Ga met God, hand in Hand*

Hekwerk Jacobuskapel

Met het aanbrengen van dit hekwerk is de bouw van de Jacobuskapel in Voorstad Roermond voltooid.

Een nieuwe plek voor een oud corpus

Door Jos Schreurs

Een in het verleden gemaakte replica van een corpus heeft een nieuwe plek gekregen als een nieuw opgericht veldkruis in Kronenberg.

Op 3 mei 2015 was de inzegening van het kruis welke is opgericht door de familie van der Beele - van Enckevort. Het is eigenlijk een tweede leven van dit kruisbeeld, want in een ver verleden heeft het een hele tijd als kruis gestaan bij de familie Pubben op de Peelstraat. Vader, Thei Pubben welke is overleden 27 mei 1988, maakte in zijn arbeidzame leven, ware volkskunst, waarvan hij blijk gaf door in zijn tuin een scala van kunstuitingen te plaatsen. Een van zijn kunstwerken was een replica van het kruisbeeld op het grote veld, welke in de volksmond beter bekend is als "De Kruusboëm" in het grote veld tussen Sevenum en Kronenberg.

Dit kruisbeeld heeft dan ook aanvankelijk gestaan in zijn tuin. De familie Pubben raakte bevriend met de heer van der Beele via de "Groengroep Sevenum" en zo kwam ook ter sprake dat de familie nog een kruisbeeld had. Dit zou toch wel weer een mooie plek verdienen. De heer van der Beele die voor de Stichting "Kruisen en Kapellen" toch al vaak hand en spandiensten verrichtte in de vorm van schilderwerk en menig corpus heeft opgeschilderd, zoals ook het kruis op het grote veld, vond het wel een mooi idee om dat kruisbeeld op te knappen en een plaats te geven op zijn grond op een open plek in de bossen, zodat het verder bewaard zou blijven.

Tevens is er een bank bij geplaatst zodat een voorbijganger na een wandeling ook kan uitrusten en genieten van de bosgeluiden. Het is wel een bijzonder mooi plekje om daar een kruisbeeld aan te treffen en de tekst "Samen onderweg".

Dit is voor passanten - wandelaars onverwacht maar zeer toepasselijk.

Samen onderweg:

***Tevreden over de weg die we volgen.
Gelukkig met de weg die we gaan.
Nieuwsgierig naar de weg die nog volgt.***

Kapelaan Terrence Ragel zegende het kruis met corpus, onder belangstelling van enkele tientallen geïnteresseerden, in.

5000 kilo zware Mariakapel verplaatst

Door Frans Cals, voorzitter Stg. Kruisen en Kapellen, Heemkunde Vereniging Brunssum

Op 26 Mei 2015 werd de 5000 kilo zware Mariakapel op de Bouwberg door de Provincie verplaatst in verband met de aanleg van de buitenring. De Kapel werd door de firma Transport Nuth in de kraan gepakt en 500 meter naar onderen geplaatst bijna op dezelfde plek waar hij in 1953 gebouwd werd. Dat het een zwaar transport was bleek wel uit de kraan waar hij inhing. In 1984 werd de kapel door Frans Cals en buurtbewoners naar de huidige locactie geplaatst, en nu dus ging hij weer terug naar zijn bijna oorspronkelijk locatie. Ik hoop, als alles meezit, hem in september weer opnieuw te laten inzegenen, wordt dus vervolgd.

Foto's:
Marco Arets van Foto Brunssum

Gevelkruis Restaurant Geulhemermolen

Door Chris Willems

Het gevelkruis met houten corpus aan het pand Geulhemermolen werd in 1975 handmatig vervaardigd door Jules Jeukens. Op de achterzijde van het kruis staan initialen met de letters "JJ" en het jaartal "1975". Jules Jeukens was sedert het begin van de jaren (19)60 werkzaam als timmerman in dienst van de gemeente Valkenburg en woonde destijds met zijn echtgenote Mia Jeukens-Dolmans in de wijk Broekhem-Noord, waar het kruis hing aan het woonpand. In 1990 verhuisde het gezin naar Margraten, waar het kruis 23 jaren aan de gevel van de woning heeft gehangen. In 2013 vestigden beiden zich in een appartement aan het adres Trianon 43 te Valkenburg en aangezien het gevelkruis daar niet meer bruikbaar was schonk het echtpaar dit aan de Werkgroep Kruisen & Kapellen Valkenburg met het verzoek om hiervoor een passende bestemming te zoeken. Helaas kwam Jules Jeukens in februari 2014 onverwacht te overlijden. Hij had op het gebied van houtsnijwerk een autodidact artistiek begaafd talent. Zo restaureerde hij in 1979 de houten corpus van het wegekruis en oorlogsmonument op de splitsing van de Nieuweweg met de Hekerweg; naast de parochiekerk H.Johannes de Doper staat een door hem vervaardigd groot houten kruis langs de Oud-Valkenburgerweg; aan de rand van het Schaesbergbos langs het Oosterbergvoetpad staat een van zijn hand afkomstig houten monument ter nagedachtenis van de moord in 1965 op de jongeman Piet Frijns en langs de Geul nabij Kasteel Oost staat een houten paneel met verwijzing naar de St.Jansbron. De Werkgroep heeft het door de

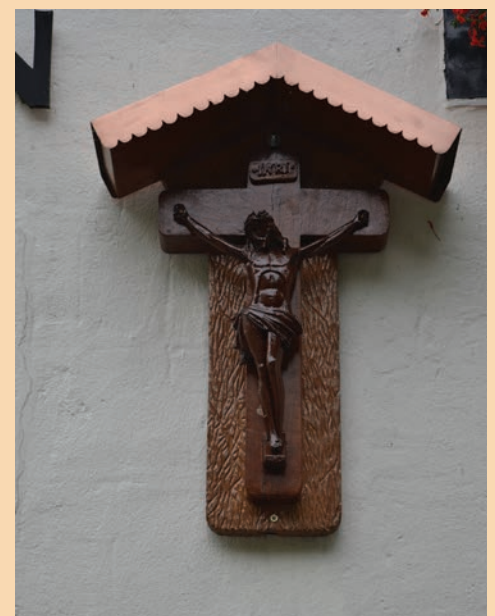
familie Jeukens-Dolmans geschonken gevelkruis gerestaureerd. Wiel Erven uit Kunrade heeft monnikenwerk verricht door de oude laklagen met mesjes en fijne beitels van het houtwerk van corpus en kruis te verwijderen. Van zijn hand is ook de prachtige massief koperen kap afkomstig. Jean Spronck van de Werkgroep - schilder en kunst schilder - heeft het gevelkruis met corpus vervolgens van weersbestendige lak voorzien met perfect resultaat.

Op haar zoektocht naar een passende bestemming voor dit gevelkruis kwam de Werkgroep terecht bij Restaurant de Geulhemermolen. De keuze hierop kwam primair te vallen wegens de camino (pelgrimspad), die via Cornelimunster en Aken loopt naar de refugio (overnachtingsplaats) voor pelgrims te Houthem-St.Gerlach en langs Restaurant de Geulhemermolen verder het graf van de H.Jacobus te Santiago de Compostela (E). Maar ook vanwege de uitstraling van dit historische pand en de talrijke wandelaars en fietsers. Eigenaar Henri Hochstenbach toonde zich van meet af aan hiermee verheugd en ingenomen. De gemeente Valkenburg verleende een vergunning; nodig aangezien het pand een officieel monument is. Ook mevrouw M.Jeukens-Dolmans was bijzonder vereerd met deze eervolle plaats voor het gevelkruis. En van zijde van de Heemkunde Vereniging Houthem-St.Gerlach en het Kerkbestuur van de Parochie H.Monulphus & Gondulphus van Berg & Terblijt en Parochie St. Gerlachus van Houthem werden instemming en medewerking verleend.

Op 24 juni 2015 - de feestdag van de H.Johannes de Doper - werd

het gevelkruis ingezegend door Past.J.M.Burger in aanwezigheid van genodigden en belangstellenden, waaronder de Heemkunde Vereniging Houthem-St.Gerlach, de Werkgroep Kruisen & Kapellen Valkenburg, mevrouw M.Jeukens-Dolmans, de heer en mevrouw Hochstenbach en vele anderen: na afloop werd op uitnodiging van de eigenaar koffie en vlaai getrakteerd.

GEZOCHT: Vakmanschap voor St. Goar

Door: Mw. Franssen-Camps, secretaris

In het dorp Meerlo bestaat sinds de 15e eeuw een verering van de St. Goar, en sinds 1662 staat in de bossen ten noorden van Meerlo een kapel, toegewijd aan deze heilige. De oudste berichten over pelgrimages naar dit gebedshuis dateren van omstreeks 1700. Eind jaren negentig van de 20e eeuw komt jaarlijks nog steeds een groep van ongeveer 200 gelovigen op de zondag na zijn feestdag bij de kapel om de mis te vieren. Het is de enige plaats in Nederland, waar de St. Goar wordt vereerd.

De prachtige St. Goarkapel in Meerlo had in het verleden vier getorste zuiltjes langs een eenvoudig altaar. Deze zijn door de tand des tijds (en de wormen?) verloren gegaan.

De stichting Kruisen en Kapellen Meerlo wil deze getorste zuiltjes graag terugplaatsen in de kapel.

Kent U iemand die weet hoe hier aan te komen of misschien kent u iemand die als hobby aan houtdraaien doet. (Zie bijgaande foto hoe ze er uit hebben gezien.)

Mocht u de afdeling Kruisen en kapellen in Meerlo kunnen helpen neem dan contact op via e-mail door.franssen@ziggo.nl

Dwalend door de Voerstreek, eigenlijk maar net bij ons dierbaar Limburg over de grens, kom ik uit op een pittoresk pleintje in 's Gravenvoeren. Daar staat pormantig een kapel, toegewijd aan de H. Maagd Maria; het is de Onze-Lieve-Vrouw-van-Kinkenberg-kapel. Ene zekere Henri Delvaux heeft haar laten bouwen in 1715. Langzaam wat in verval geraakt en tot overmaat van ramp in 1960 ook nog door een vrachtwagen geramd, staat ze er nu weer in volle glorie bij. Dankzij....! Dankzij de inzet van vrijwilligers, aangemoedigd door de Belgische stichting "Herita" (www.herita.be), oftewel de Vlaamse organisatie ter bevordering van instandhouding van erfgoed).

Al die kennis heb ik in de kapel zelf opgedaan, want in het voorhalletje links hangt een fraai uitgevoerd bord waarop de bezoeker wordt uitgenodigd zijn/haar talenten in te zetten voor het behoud van het religieus erfgoed. In heel vriendelijke bewoordingen wordt de bezoeker aangezet toch eens na te denken op welke manier hij of zij iets kan betekenen.

Dan is het sprongetje snel gemaakt: wat let u, geachte lezer, beheerder, stichting, heemkunde- vereniging.... om bij uw kapel op een bescheiden plekje ook zo'n oproep aan te brengen?!

Goed voorbeeld doet volgen.

Hebt u op de foto trouwens ook dat terrasje gezien? Ook een goed voorbeeld!

Nu we toch in 's Gravenvoeren aan het rondkijken zijn...tegenover eet-café "der Pley" aldaar staat een wel heel bijzonder bevestigd wegwijk zo maar pardoes op de stoep...

Welkom aan de Kapel Onze-Lieve-Vrouw Kinkenberg

HERITA

In 1715 liet ene Henri Delvaux deze kapel bouwen vlakbij zijn herenhuis 'Het Wit Kruis'. Na een aanrijding door een vrachtwagen in 1975 werd de kapel hersteld en gerestaureerd. Vandaag staat Herita vzw in voor het beheer en Stichting Kruisen en Kapellen voor het onderhoud.

Herita vzw brengt **mensen met een hart voor erfgoed** samen en ondersteunt ze. Deze erfgoedvereniging beheert ook enkele andere monumenten, waaronder de **Sint-Annakapel (Kruising Sint-Pieterstraat en Waterval – 3792 Sint-Pieters-Voeren)**. Bewonder ook deze parel!

Toon jouw hart voor Herita

- Beleef uniek erfgoed met Herita**
Wie aansluit bij Herita, bezoekt het hele jaar door uniek erfgoed en steunt bovendien dit mooi kapelletje.
- Doe een gift voor de kapel**
Dankzij jouw gift kan Herita monumenten zoals deze kapel restaureren en openstellen voor iedereen.
- Zet je in als vrijwilliger**
Help Herita als vrijwilliger: tijdens Open Monumentendag of in een van onze monumenten. Samen staan we sterk.
- Geniet van onze dienstverlening**
Ben je zelf professioneel of vrijwillig betrokken bij erfgoed? Kom dan bij het

De Speurneus, in deze rubriek oplossingen over onbekende objecten die gevonden zijn door onze lezers of door de medewerkers van het archief.

Deze keer de beloofde oplossingen van de onbekende objecten in Nieuwsbrief nr. 65 en 66.

In nummer 65

werden 4 foto's getoond waarvan ons niet bekend was waar deze te vinden zijn. Dankzij de medewerking van dhr. W. Smeitz zijn er 3 van de vier opgelost.

Foto 2

is het H. Hartbeeld bij de kerk in Broeksittard. De timpaan die achter het beeld zichtbaar is, is het enig overgebleven deel van de oude kerk die in 1934 afgebroken is.

Foto 3

is (zeer waarschijnlijk) de eerste voetval op de weg naar de St Rosakapel op de Kolleberg te Sittard.

Foto 4

betreft het gerestaureerde kapelletje boven op de Kolleberg, langs de weg naar Watersleij.

Mocht iemand nog weten waar foto 1 thuishoort dan zouden wij dat graag van U vernemen.

werden 6 foto's getoond en hierover hebben verschillende mensen inlichtingen gestuurd t.w. H. v. Boekholt, Chris Willems en W. Clout.

Foto 1

betreft een kruis in Winthagen gem. Voerendaal, Dit kruis is gemaakt in 1991 door Piet Hartmans z.g. Hij heeft toen 3 dezelfde kruisen gemaakt en in de directe omgeving van Winthagen geplaatst, hij zorgde ook voor het onderhoud. In 2008 zijn alle drie kruisen vernieuwd in hetzelfde model door Mathieu Prumpeler uit Ubachsberg.

Foto 3

is het interieur van de Broekhofkapel onder aan de Piemert in Slenaken. Het bijzondere van het beeld is dat Maria een rozenkrans heeft met 6 in plaats van 5 tientjes. Dit zesde tientje wordt gebeden voor de zielen in het Vagevuur.

Foto 4

dit kruis staat te Roermond nabij kasteel Hattem aan de Maastrichterweg. Naam van het kruis: "Kruutz aan Hattem", ingezegend 23 Maart 1951. Eigenaar: gemeente Roermond; beheer Stichting Rura. Tekst op het kruis: "Ich bun de Keuning van dit landj, al wat geer zeet kump op oet Mien handj" W. Clout voegde hier nog aan toe dat de gemeente een tijd geleden de struiken verwijderd heeft en dat de politie nu een nieuw plaats moet zoeken om de radar controle op te stellen.

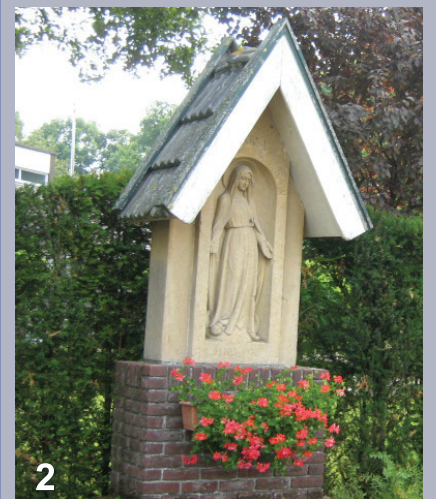
Foto 5

Dit hangt in Valkenburg sinds 1904 tegen de gevel van de pastorie aan de Kerkstraat. Tekst op het kruis: "t woar veur uuch"

Foto 6

dit kruis staat in Merum aan de Oude Borghstraat – Marktstraat. Naam van dit kruis: "Teuwenkruis" Beheer: Stichting Rura, eigenaar fam. Teuwen. Tot 1837 stond het kruis tegenover de huidige plaats, de corpus is van gietijzer. Het kruis is in 1947 geplaatst om een kruis te vervangen dat bij de oude melkfabriek stond.

Ook in dit nummer hebben we van een object geen inlichtingen, namelijk van foto 2, dus als U daar nog wat over kunt vertellen: GRAAG. Mijn dank aan iedereen die inlichtingen heeft kunnen geven.

WIE, WAT, WAAR, WAAROM EN WANNEER?

Het archief vraagt uw aandacht

In het verleden werd door de stichting zoveel mogelijk informatie, foto's en knipsels etc. verzameld van de Kruisen en Kapellen in onze provincie.

Tenslotte is onze naam Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg nietwaar ?

Maar sinds een paar jaar is de doelstelling uitgebreid tot Klein Religieus Erfgoed, dus ook de H. Hartbeelden, voetvallen, nis beeldjes, Lourdes en andere grotten etc.

Door de beperking tot Kruisen en Kapellen in de eerste jaren hebben we niet veel archief materiaal over dit soort objecten. Wij willen dan ook een oproep doen om aan ons door te geven wat er in Uw plaats te vinden is. En natuurlijk ook foto's, knipsels etc. ervan; hoe ouder hoe liever.

Het doel van het archief is namelijk ook om de geschiedenis van de objecten vast te leggen, wanneer geplaatst, door wie, bij welke gelegenheid en wat is er in de loop van de tijd mee gebeurd.

Een voorbeeld is een scan uit de Katholieke Illustratie van 26-08-1931 van de intronisatie van het H. Hartbeeld in Baexem.

Mogen wij rekenen op Uw medewerking ? Tenslotte is het archief bedoeld om zo veel mogelijk feiten over deze objecten vast te leggen en toegankelijk te maken voor iedereen.

Informatie kunt U sturen naar skkl@bisdom-roermond.nl. Zijn de gegevens niet digitaal en heeft u geen gelegenheid om deze te scannen, stuur het ons op of kom eens (op maandag) naar het archief. Wij verzorgen dan het scannen en u kunt de originelen meteen weer mee nemen.

S.v.p. bellen voor een afspraak, tel 0475-386747.

Harrie Kuijpers archivaris

Te Baexem (L) werd het H. Hart-monument plechtig geïntroduceerd.

AANDACHTSGEBIEDEN BESTUURSLEDEN

Onze stichting Kruisen en Kapellen in Limburg telt 16 bestuursleden. Behalve de voorzitter hebben alle bestuursleden hun "aandachtsgebied" in portefeuille. U kunt voor vragen opmerkingen en raad terecht bij het bestuurslid dat voor uw plaats verantwoordelijk is. Stuur bij voorkeur een e-mail zodat uw vraag of opmerking goed gedocumenteerd is en vastligt.

Algemeen			
Voorzitter	Matheu Bemelmans	06 2150 3933	m.bemelmans@home.nl
Regio Noord-Limburg			
Mook en Middelaar, Gennep, Bergen, Venray	Koos Swinkels	0478 58 46 31	koos.swinkels@gmail.com
Horst aan de Maas	Jos Jenniskens	077 39 82 948	josjenniskens@home.nl
Peel en Maas	Ton Boots	077 46 51 103	tonwil@home.nl
Beesel, Venlo	Wim van Diepen	077 47 51 987	wimvandiepen@home.nl
Regio Midden-Limburg			
Roerdalen, Roermond	Wim Clout	0475 31 12 92	wjclout@zonnet.nl
Nederweert, Weert	Vacature		
Leudal	Jos Backbier	0475 44 03 30	jamh.backbier@hccnet.nl
Maasgouw, Echt-Susteren	Lei Peeters	0475 55 15 15	leo.peeters@planet.nl
Regio Westelijke Mijnstreek			
Nuth, Schinnen, Valkenburg ad Geul	Sander van Daal	06 2519 0455	sc.van.daal@gmail.com
Sittard - Geleen	Peer Boselie	046 45 82 207	Peer.Boselie@gmail.com
Regio Heuvelland			
Maastricht, Meerssen	Toon Jenniskens	043 34 76 206	toon.jenniskens@ziggo.nl
Gulpen-Wittem, Voerendaal	Chris Willems	045 57 51 390	chr-willems@planet.nl
Margraten / Eijsden, Vaals	Hay van Boekhold	043 45 73 378	yahvanb@gmail.com
Regio Parkstad			
Heerlen	Harrie Kuijpers	045 54 15 628	h.kuijpers@home.nl
Brunssum, Kerkrade, Landgraaf, Onderbanken, Simpelveld	Ed van Gelder	045 52 59 107	ed.van.gelder@online.nl

Boomkruis in Noorbeek (Bessemmerweg - Schimmelligerweg)